

Szentesi Zöldi László: Az igazi jobboldali

2018 augusztus 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Keressék meg az emberüket!

És akkor a Mindenki? Mindenki? Mindenki? Ember felemelkedett székéb?!

– Most pedig elmondom önöknek, kicsoda az igazi jobboldali. Azért mondom el, hogy ha találkoznak velem, útmutatásaim szerint azonosíthassák, és felhasználhassák céljaikra.

Csend támadt. A légy zümmögését is meg lehetett hallani a teremben.

– Az igazi jobboldali – kezdte a Mindenki? Mindenki? Mindenki? Ember – ártalmatlan, nívótlan szerencsétlen, akinek a léte pusztán arra szolgál, hogy a fasiszták táborát megbontsa. Err? a körülményr? – tudniillik, hogy ? voltaképpen egy senki –, maga az érintett értelemszer?en nem szerezhet tudomást.

Nevettek.

– Hogy az igazi jobboldali mennyiben igazi és jobboldali, abba most nem megyek bele. Maradjunk annyiban, hogy a címkék csakis annyiban hasznosak, amennyiben mi ragasztgatjuk másokra, és mivel ebben az országban ez már régóta el?jogunk, fel?lem hívhatnánk máshogy is a barátunkat. De szerintem az igazi jobboldali jó és hasznos összetétel, alkalmas a zavarkeltésre. Persze, a jobboldalon nem ? jelenti a veszélyt, hanem azok, akik állhatatosan ragaszkodnak a régi világhoz, a korhadt feudalizmushoz, a hagyományos családmódelhez, nem köpnek ki a keresztény szó hallatán, és hatásuk van a szélesebb néptömegekre. Nos, ezért kereszteltük el igazi jobboldalinak az illet?t, nehogy az a látszat keletkezzen, hogy rajta kívül bárki igazi és jobboldali, ráadásul egyidej?leg. Eddig érthet??

Értették.

– Miután nevet adtunk a gyermeknek, elkezdjük nevelgetni, gondosan, félt? szeretettel – folytatta a Mindenki? Mindenki? Mindenki? Ember. – ? ugyanis mindenest? a miénk, még akkor is, ha sejtése sincs róla. El?ször is sokat beszélgetünk vele magánkörben és a nyilvánosságban. Szelíden figyelmeztetjük a toleranciára, a másfajta eszmék fontosságának befogadására. Tisztázzuk vele, hogy mi magunk ugyan nem vagyunk keresztények, de semmi bajunk az olyanokkal, mint ?. Hogy nekünk csak és kizárólag az uralkodó rezsimmel van bajunk, és persze ?szintén reméljük, ? nem részese a gépezetnek. Amíg azonban a többi jobbosal kíméletlenül és sziklaszilárdan vitatkozunk, az igazi jobboldalival nagyjából úgy, ahogyan a lelkiismeretes ápoló beszélget a gumiszoba kis lakójával. Egyel?re megindítjuk benne a lassú erjedést: hadd gondolkodjon, hadd mérlegeljen, hadd érezze azt, hogy ha túl sokat ellenkezik velünk, akkor ? kevésbé európai, kevésbé modern ember. És ugye, ki szeret sz?rös barbárként k?bunkóval vadászni az erd?ben, ha a világ legmen?bb éttermeiben is vacsorázhat? Aztán az általunk felügyelt nyilvánosságban elpottyantunk egy-két dicséretmorzsát. Fontosnak nevezzük szavait, megcírógatjuk, összehasonlítjuk másokkal, és hogy, hogy nem, mindig neki adunk igazat. Miután az igazi jobboldali sz?kkebl? értelmiségi, akit az egója irányít, rácsap majd az ajnázózásra, mint tyúk a takonyra. Valóban elhiszi, hogy itt neki igaz van, hogy számít a véleménye, hogy hatást gyakorol másokra – melyik értelmiségi nem alél el ilyenkor a gyönyört? Hiszen erre születtek: ha nincs közönségük, megfulladnak a szabad leveg?n. Aztán amikor eljön az id?, mert beért a munkánk, a rendelkezésünkre álló nyilvánosságban egyszerre, összehangoltan megnevezzük az illet?t: ? az igazi jobboldali, akire szüksége van a toleráns, befogadó, normális Magyarországnak.

Félénk fiatalember szólalt meg az els? sorban.

– Mester, és hogyan jellemezzük ?t? Hiszen láthattuk, hogy balfácán a javából, csak magunknak okozunk kellemetlenségeket, ha érdemein felül megdicséjük.

– Éppen ellenkez?leg – emelte fel a kérdez?re szigorú tekintetét a Mindenki? Mindenki? Mindenki? Ember. – Teljesen mindegy, hogy mit, de állandóan róla írunk, beszéljünk. És persze, nincs, nem létezik egyetlen kulcs több millió lélekhez, mindenkit személyre szabottan kaseroljunk. Aztán vagy bejön, vagy nem. Ha Lukácsi Katika a választottunk, akkor írjuk le, hogy ? nemcsak igazi jobboldali, de igazi keresztény is, és majdnem az összes parancsolatot betartja. Ha Balavány György az igazi jobboldali, akkor sírjuk el bánatunkat az egeknek, hogy miért nem az ? anarchista keresztényisége kell a néptömegeknek. Ha az igazi jobboldalit Ablonczy Bálintnak hívják, tárgyilagos elemzésnek álcázott jóvendöléseire hivatkozunk. Ha Jeszenszky Géza, akkor tapsoljunk neki, amikor antikommunistává kozmetikázza a kommunista Nagy Imrét, és az egész problémakört háírítuk Orbán Viktorra. Ha Pr?hle Gergely, akkor siránkozunk hosszú heteken át, hogy kulturális fasizmus pusztít az országban, mert véleménycikkét írtak az igazgató úr ellen.

– És ha Csintalan Sándor?

– Uraim, uraim – dorgálta meg őket a mester. – Azért van egy szint, ha jobban tetszik, éles határvonal. Van, akiért lehajolunk, trenírozunk, majd frontra küldjük, mások pedig törleszkedhetnek hozzánk, mindenkit azért nem fogadunk be a klubba. Aki ügyesen teljesít, és egy idő után igazi jobboldalinak látszik, azzal pénzről is beszélhetünk. A többinek ott a szabad publikálás lehetősége, örüljenek, hogy úgynevezett tényező maradtak.

– Mit mondjunk a pénzről az igazi jobboldaliaknak?

– Nos azt, hogy élhetnek jobban is. Hogy bár a hatalom látszólag a Fideszé, azért még nagyon sok minden van a mi kezünkben. Cégek, alapítványoktól, nagyvállalatoktól csurranhat ez-az, külföldi nagykövetségek, civil szervezetek segíthetnek személyre szabott programokkal. Megéri velünk tartani. Mi vagyunk az erősebbek.

Hatalmas csend támadt. A légy zümmögését is meg lehetett hallani. A Mindenkiről Mindent Eldönt? Ember lassan odaballagott az ablakhoz, és tekintete elveszett valahol a messze távolban.

– Egyébként pedig tudják, mit mondom én maguknak? Amikor elmosódnak a határvonalak, amikor az emberek már nem hisznek semmiben, és önmagukat állítják a középpontba a közösségi célok helyett, amikor az igazi jobboldali átveszi a hatalmat, és immáron nekünk dolgozik, akkor elértük a célunkat. Akkor győztünk. Nincs tovább. Mostanában nagyon gyászosan szerepeltünk, de fel a fejjel, vannak még tartalékaink, vannak titkos és nyilvános erőforrásaink. Ötven esztendő mégsem múlhat el nyomtalanul.

Most pedig munkára! Keressék meg az emberüket!

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

